

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

WERSJA KOŃCOWA
A6-0124/2005

28.4.2005

*****I**

SPRAWOZDANIE

w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wzbogacania środków spożywczych o witaminy i minerały oraz o pewne inne substancje
(COM(2003)0671 – C5-0538/2003 – 2003/0262(COD))

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i
Bezpieczeństwa Żywności

Sprawozdawca: Karin Scheele

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
większość oddanych głosów
- **I Procedura współpracy (pierwsze czytanie)
większość oddanych głosów
- **II Procedura współpracy (drugie czytanie)
*większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólne stanowisko
większość głosów ogólnej liczby deputowanych do PE by odrzucić
lub wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
- *** Procedura zgody
*większość głosów ogólnej liczby deputowanych do PE, za
wyjątkiem przypadków ujętych w art. 105, 107, 161 i 300 Traktatu
WE oraz w art. 7 Traktatu UE*
- ***I Procedura współdecyzji (pierwsze czytanie)
większość oddanych głosów
- ***II Procedura współdecyzji (drugie czytanie)
*większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólne stanowisko
wymagana większość głosów ogólnej liczby deputowanych do PE
by odrzucić lub wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
- ***III Procedura współdecyzji (trzecie czytanie)
większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólny projekt

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

Poprawki do tekstu legislacyjnego

W poprawkach Parlamentu oznaczenia zaznaczone są wytłuszczonym drukiem i kursywą. Oznaczenia zwykłą kursywą są wskazówką dla służb technicznych, że proponowana jest, w celu opracowania tekstu końcowego, korekta elementów tekstu legislacyjnego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub brakujących w danej wersji językowej.) Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	5
EXPLANATORY STATEMENT	31
OPINIA KOMISJI PRAWNEJ NA TEMAT ZAPROPONOWANEJ PODSTAWY PRAWNEJ	33
OPINIA KOMISJI RYNKU WEWNĘTRZNEGO I OCHRONY KONSUMENTÓW	35
PROCEDURA	53

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

W sprawie projektu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wzbogacania środków spożywczych o witaminy i minerały oraz o pewne inne substancje (COM(2003)0671 – C6-0538/2003 – 2003/0262(COD))

(Procedura współdecyzji, pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2003)0671)¹,
 - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 95 Traktatu WE, zgodnie z którymi projekt został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C5-0538/2003),
 - uwzględniając opinię Komisji Prawnej na temat zaproponowanej podstawy prawnej,
 - uwzględniając art. 51 i art. 35 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinię Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A6-0124/2005),
1. zatwierdza po poprawkach projekt Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o ponowną konsultację, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego projektu lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawki Parlamentu

Poprawka 1
Punkt uzasadnienia 10

10) Obecnie można wykazać niektóre, niezbyt często występujące we Wspólnocie, niedobory substancji pokarmowych. Zmiany społeczno-ekonomicznej sytuacji społeczeństwa i stylu życia różnych grup ludności spowodowały zróżnicowanie wymagań żywnościowych oraz postępującą zmianę nawyków

skreślony

¹ Dotychczas nie opublikowany w Dz.U.

żywnościowych. To z kolei spowodowało wśród różnych grup ludności zmiany potrzeb energetycznych i wymagań co do substancji pokarmowych, jak również dostarczanych ilości określonych witamin i minerałów, leżących poniżej ilości zalecanych w różnych Państwach Członkowskich. Ponadto najnowsze dane naukowe wskazują, że ilości określonych substancji pokarmowych niezbędnych dla utrzymania optymalnego poziomu zdrowia i samopoczucia mogą okazać się wyższe od ilości zalecanych dotychczas. W tym kontekście uznaje się za niezbędne rozszerzenie stosowanej w przepisach wspólnotowych definicji „wzbogacenia“ w porównaniu z definicją określoną w odpowiednich ogólnych zasadach Codex Alimentarius.

Uzasadnienie

Komisja wywodzi, że w bardzo rzadkich przypadkach stwierdzić można niedobory określonych substancji pokarmowych, nie wdaje się jednak w szczegóły. Komisja wykorzystuje jednak owe niedobory w celu zaproponowania i usprawiedliwienia możliwości swobodnego dodawania witamin i minerałów do wszystkich środków spożywczych. Wspólnota powinna dążyć do takiej sytuacji rynkowej, w której producenci środków spożywczych dodawać będą witaminy i minerały ze względów pokarmowych i zdrowotnych, nie zaś z punktu widzenia wprowadzenia tych środków do obrotu.

Ponadto produkty spożywcze wzbogacone o określone substancje pokarmowe mogą być wprowadzone do obrotu z przeznaczeniem dla ściśle określonej, dokładnie zdefiniowanej grupy ludności (każda grupa o niedoborze lub wyższym zapotrzebowaniu, jak np. kobiety w ciąży), jako produkty przeznaczone dla określonego sposobu odżywiania się lub dla określonych celów medycznych, z zachowaniem obowiązujących w odniesieniu do tych produktów przepisów Wspólnoty.

Poprawka 2 **Punkt uzasadnienia 12**

12) Substancje chemiczne stosowane jako źródła witamin i minerałów, które **mają** być dodawane do środków spożywczych **powinny** być bezpieczne, a także biodostępne, tzn. takie, które mogą być wykorzystane przez organizm. Również z tego względu należy opracować pozytywną

12) Substancje chemiczne stosowane jako źródła witamin i minerałów, które **mogą** być dodawane do środków spożywczych **muszą** być bezpieczne, a także biodostępne, tzn. takie, które mogą być wykorzystane przez organizm. Również z tego względu należy opracować pozytywną

listę tych substancji. Na tej pozytywnej liście należy umieścić te substancje, które zostały zatwierdzone przez Komitet Naukowy ds. Żywności (opinia wyrażona w dniu 12 maja 1999 r.) na podstawie wyżej wymienionych kryteriów bezpieczeństwa i biodostępności i mogą być stosowane do produkcji środków spożywczych przeznaczonych dla niemowląt i małych dzieci, w innych środkach spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego lub w suplementach żywnościowych.

listę tych substancji. Na tej pozytywnej liście należy umieścić te substancje, które zostały zatwierdzone przez Komitet Naukowy ds. Żywności (opinia wyrażona w dniu 12 maja 1999 r.) na podstawie wyżej wymienionych kryteriów bezpieczeństwa i biodostępności i mogą być stosowane do produkcji środków spożywczych przeznaczonych dla **wszystkich grup ludności, w tym** dla niemowląt i małych dzieci, w innych środkach spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego lub w suplementach żywnościowych.

Uzasadnienie

Różne grupy ludności mają różne potrzeby zarówno w zakresie uzupełniania spożycia witamin, minerałów, jak i innych substancji. Dobrowolne wzbogacanie o te substancje odżywcze nie może działać przeciwko szczególnym potrzebom żywieniowym grup wrażliwych, takich jak dzieci, kobiety ciężarne lub osoby starsze.

Poprawka 3 Punkt uzasadnienia 16

16) Z tej przyczyny w razie potrzeby należy przyjąć maksymalne ilości i wszelkie inne warunki ograniczające ich dodawanie do środków spożywczych, biorąc pod uwagę ich górne bezpieczne poziomy ustalony w drodze naukowej oceny ryzyka, opartej na ogólnie przyjętych danych naukowych, oraz ich potencjalnym spożyciu z innymi środkami spożywczymi. W należyty sposób trzeba również uwzględnić referencyjne dawki witamin i minerałów dla ludności. W razie potrzeby, przy wprowadzaniu ograniczeń odnośnie do środków spożywczych, które można wzbogacić o pewne witaminy i minerały, należy przede wszystkim mieć na uwadze cel takiego wzbogacenia i udział danego środka spożywczego w ogólnym żywieniu.

16) Z tej przyczyny w razie potrzeby należy przyjąć maksymalne ilości i wszelkie inne warunki ograniczające ich dodawanie do środków spożywczych, biorąc pod uwagę ich górne bezpieczne poziomy ustalony w drodze naukowej oceny ryzyka, opartej na ogólnie przyjętych danych naukowych, oraz ich potencjalnym spożyciu z innymi środkami spożywczymi. W należyty sposób trzeba również uwzględnić referencyjne dawki witamin i minerałów dla ludności. W razie potrzeby, przy wprowadzaniu ograniczeń odnośnie do środków spożywczych, które można wzbogacić o pewne witaminy i minerały, **(np. dodawanie jodu wyłącznie do soli)** należy przede wszystkim mieć na uwadze cel takiego wzbogacenia i udział danego środka spożywczego w ogólnym żywieniu.

Uzasadnienie

Należy zapewnić, aby harmonizacja dodawania jodu do środków spożywczych w Europie była spójna z ogólnosiwiatowym systemem jodowania soli służącym zapobieganiu chorobom związanym z niedoborem jodu.

Poprawka 4

Punkt uzasadnienia 20 a (nowy)

20a) Art. 28 i 30 Traktatu WE przewidują wyjątek od zasady swobodnego przepływu towarów wewnątrz Wspólnoty, który może zostać wprowadzony przez władze krajowe po spełnieniu określonych warunków.

Władze krajowe, korzystając zgodnie z Traktatem WE ze swobody w zakresie ochrony zdrowia publicznego, muszą przestrzegać zasady proporcjonalności. Na władzach krajowych spoczywa obowiązek wykazania, na podstawie szczegółowej oceny zagrożeń, czy ich przepisy są niezbędne w celu zapewnienia skutecznej ochrony. Muszą one upewnić się, czy rzekome realne zagrożenie dla zdrowia publicznego jest dostatecznie uzasadnione najnowszymi dostępnymi danymi naukowymi.

Uzasadnienie

Dodawania witamin i minerałów do artykułów spożywczych można zabronić wyłącznie wtedy, gdy można naukowo udowodnić, że wzbogacenie o witaminy i minerały może stanowić poważne zagrożenie dla zdrowia publicznego. Rozporządzenie to odzwierciedla najnowsze orzecznictwo Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (Orzeczenie z dnia 5 lutego 2004 r., sprawa 24/00 Komisja/Francja). Punkty te służą wyjaśnieniu zakresu art. 13 proponowanego rozporządzenia.

Poprawka 5

Punkt uzasadnienia 20 b (nowy)

20b) Zalecane w dyrektywie 90/496/EWG dawki dzienne (RDA) nie są w pełni ustalone dla wszystkich witamin i minerałów, a ponadto przestarzałe.

Poprawka 6
Artykuł 1 ustęp 2

2. Postanowienia niniejszego rozporządzenia **dotyczące witamin i mineralów** nie będą miały zastosowania do suplementów żywnościowych objętych dyrektywą 2002/46/WE.

2. Postanowienia niniejszego rozporządzenia nie będą miały zastosowania do suplementów żywnościowych objętych dyrektywą 2002/46/WE.

Uzasadnienie

Suplementy żywnościowe są już regulowane dyrektywą 2002/46/WE. Dyrektywa ta przewiduje przygotowanie przez Komisję Europejską, najpóźniej do dnia 12 lipca 2007 r., sprawozdania dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie celowości ustanowienia specjalnych zasad dotyczących kategoryzacji substancji odżywczych lub wykazujących efekt odżywczy lub fizjologiczny, innych niż witaminy i minerały. Dlatego niestosowne wydaje się regulowanie określonego rodzaju składników w jednej kategorii środków spożywczych, a mianowicie w suplementach środków spożywczych, w dwóch oddzielnych aktach prawnych.

Poprawka 7
Artykuł 1 ustęp 3 litera d a) (nowa)

da) do szczególnych postanowień zawartych w ustawodawstwie Wspólnoty odnośnie do wody pitnej.

Poprawka 8
Artykuł 2 punkt 1

Poprawka językowa nie ma wpływu na wersję polską

Poprawka 9
Artykuł 2 punkt 4a (nowy)

4a) „Pewne inne substancje” to substancje aktywne biologicznie, pozyskiwane w wyniku ekstrakcji lub syntezy, posiadające udowodnione działanie pokarmowo-fizjologiczne, które mogą być stosowane jako składnik wzbogaconych produktów spożywczych i których nie obejmuje zakres obowiązywania rozporządzenia (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące nowej żywności i nowych składników żywności.

Uzasadnienie

W załącznikach I oraz II wyszczególniono i określono witaminy i minerały, którymi wolno wzbogacać środki spożywcze. Dlatego też w niniejszym rozporządzeniu zdefiniowania wymaga również przynajmniej termin „pewne inne substancje”. Niniejsza poprawka ma zastąpić poprawkę 6 do projektu sprawozdania i w wersji niemieckiej zastępuje słowo „ernährungsphysiologisch“ słowem „physiologisch“, zapewniając w ten sposób uwzględnienie również takich substancji, jak kofeina.

Poprawka 10 Artykuł 2 punkt 4b (nowy)

4b) „Zalecana wielkość spożycia” to wielkość określana przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność związaną z żywnością zgodnie z definicją zamieszczoną w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002, z uwzględnieniem górnych limitów zawartości, wymienionych w art. 1 ust. 2 oraz zalecanych dawek dziennych, wymienionych w dyrektywie 90/496/EWG (RDA – recommended daily allowances);

Uzasadnienie

Wyspecyfikowanie zalecanych dziennych dawek spożycia względnie zalecanej ilości przyjmowania określonej substancji odżywczej lub innej substancji jest potrzebne dla zapobieżenia niewłaściwemu stosowaniu witamin i minerałów względnie innej substancji oraz ogólnie celem umożliwienia konsumentom zdobycia wstępnej sensownej orientacji opartej na naukowych podstawach.

Art. 5 dyrektywy 2002/46 dotyczącej suplementów żywnościowych już zakłada, że jeśli chodzi o tego rodzaju środki, określone zostaną ich maksymalne ilości w odniesieniu do zalecanej przez producenta dawki dziennej. Powinny one – jak to stwierdzono w ust. 1 lit. a) dyrektywy 2002/46, kierować się „górną granicą bezpieczeństwa“. Wielkości te powinny zostać ustalone zgodnie z procedurą art. 13 ust. 2 dyrektywy 2002/46, jednakże wciąż jeszcze ich brakuje. Dyrektywa w sprawie suplementów żywnościowych miała zostać wdrożona najpóźniej do 31 lipca 2003 r. Komisja wykazuje opieszałość w uzupełnieniu dyrektywy o bezpieczne ilości maksymalne oraz maksymalne i minimalne ilości witamin i minerałów. Dalsze opóźnienie skutecznego wdrożenia postanowień dyrektywy 2002/46, ale także warunków wzbogacania produktów spożywczych o witaminy i minerały jest z punktu widzenia konsumentów i zdrowia ludności niedopuszczalne.

Podobnie należy określić – w interesie zdrowia ludności i bezpieczeństwa prawnego – bezpieczne ilości maksymalne pozostałych substancji.

Poprawka 11
Artykuł 3 ustęp 2 część wprowadzająca

2. Witaminy i minerały mogą być dodawane do środków spożywczych jedynie w następujących celach:

2. Witaminy i minerały **w formie biologicznie przyswajalnej dla ciała ludzkiego** mogą być dodawane do środków spożywczych jedynie w następujących celach:

Uzasadnienie

Wszystkie witaminy i minerały dodawane do środków spożywczych muszą być przyswajalne dla ciała, inaczej konsument zostanie wprowadzony w błąd, a w skrajnych przypadkach mogą wystąpić negatywne skutki dla zdrowia (jak np. biegunka lub zmniejszone przyjmowanie innych substancji odżywczych).

Poprawka 12
Artykuł 3 ustęp 2 a (nowy)

2a. Zakazane jest dodawanie witamin i minerałów do środków spożywczych w celu wprowadzenia w błąd lub oszukania konsumenta odnośnie właściwości odżywczych danego środka spożywczego, czy to za pomocą etykiet, opakowania, reklamy, czy też za pomocą samego dodatku.

Uzasadnienie

Ustęp w artykule 8 (ust. 2) dotyczący wprowadzania w błąd jest na tyle ważny, że należy go przenieść z artykułu 8 do artykułu 3, w którym wyszczególniono warunki dodawania witamin i minerałów.

Poprawka 13
Artykuł 3 ustęp 3

3. Przepisy wykonawcze w zakresie wzbogacania środków spożywczych o witaminy i minerały **w celu** odtworzenia i odżywczej równoważności zastępczych środków spożywczych mogą zostać przyjęte, w razie potrzeby, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2.

3. Przepisy wykonawcze w zakresie wzbogacania środków spożywczych o witaminy i minerały **dla celów** odtworzenia i **uzyskania** odżywczej równoważności zastępczych środków spożywczych mogą zostać przyjęte, w razie potrzeby, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2, **po uzyskaniu opinii Urzędu. Przed ustanowieniem takich przepisów Komisja przeprowadzi konsultacje z**

zainteresowanymi stronami, w szczególności z operatorami branży spożywczej i grupami konsumenckimi.

Uzasadnienie

Opinia EFSA (Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności) i konsultacje z grupami interesów są niezbędne dla spełnienia celów niniejszego rozporządzenia.

Poprawka 14

Artykuł 4 część wprowadzająca

W odstępstwie od art. 3 ust. 1 oraz do (**siedmiu lat** od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia) Państwa Członkowskie mogą dopuszczać stosowanie witamin i minerałów niewymienionych w zał. I lub stosowanych w innych formach niż wymienione w załączniku II, o ile:

W odstępstwie od art. 3 ust. 1 oraz do (**trzech lat** od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia) Państwa Członkowskie mogą dopuszczać stosowanie witamin i minerałów niewymienionych w zał. I lub stosowanych w innych formach niż wymienione w załączniku II, o ile:

Uzasadnienie

Okres 7 lat dla postanowień przejściowych jest zbyt długi.

Poprawka 15

Artykuł 4 litera b akapit 1

b) Europejski Urząd Bezpieczeństwa Żywności nie wyraził negatywnej opinii w sprawie stosowania tej substancji lub stosowania jej w tej formie przy produkcji środka spożywczego na podstawie dokumentacji wspierającej zastosowanie tej wątpliwej substancji, przedłożonej Komisji przez Państwo Członkowskie najpóźniej (**trzy lata** od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia).

b) Europejski Urząd Bezpieczeństwa Żywności nie wyraził negatywnej opinii w sprawie stosowania tej substancji lub stosowania jej w tej formie przy produkcji środka spożywczego na podstawie dokumentacji wspierającej zastosowanie tej wątpliwej substancji, przedłożonej Komisji przez Państwo Członkowskie najpóźniej (**18 miesięcy** od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia).

Poprawka 16

Artykuł 4 ustęp 1 a (nowy)

Państwa Członkowskie będą informować Komisję o stosowaniu witamin i minerałów dopuszczalnych na ich terytorium, które nie

figurują w załączniku I, lub są stosowane w innych formach niż wymienione w załączniku II. Komisja poda te informacje do wiadomości publicznej.

Uzasadnienie

Celem zapewnienia operatorom rynku bezpieczeństwa prawnego i możliwości przewidywania niezbędne jest posiadanie przejrzystego systemu, który zapewni operatorom przegląd substancji, które mogą być dodawane, lub których nie wolno dodawać do środków spożywczych w każdym z Państw Członkowskich UE.

Poprawka 17 Artykuł 4 ustęp 2

Państwa Członkowskie mogą, zgodnie z nakazami Traktatu, nadal stosować istniejące krajowe ograniczenia lub zakazy w zakresie handlu środkami spożywczymi do których dodawane są witaminy i minerały nieuwzględnione na liście w załączniku I lub w formach niewymienionych w załączniku II.

*W okresie przejściowym inne Państwa Członkowskie mogą, ze względu na **bezpieczeństwo publiczne** i zgodnie z nakazami Traktatu, nadal stosować istniejące krajowe ograniczenia lub zakazy w zakresie handlu środkami spożywczymi do których dodawane są witaminy i minerały nieuwzględnione na liście w załączniku I lub w formach niewymienionych w załączniku II. **Państwa Członkowskie będą na bieżąco informowały Komisję o wszelkich takich krajowych ograniczeniach lub zakazach, a Komisja poda te informacje do wiadomości publicznej.***

Poprawka 18 Artykuł 5 ustęp 1 litera b)

b) napoje o zawartości alkoholu powyżej 1,2% objętości

b) ***środki spożywcze i** napoje o zawartości alkoholu powyżej 1,2% objętości, **za wyjątkiem i na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 2,***

- do produktów tradycyjnych, w ilościach nieprzekraczających 0,5% wagi/objętości,

- jako wskaźniki autentyczności, w ilościach nieprzekraczających 600 części na miliard w odniesieniu do poszczególnych substancji,

i pod warunkiem niezamieszczania informacji o wartościach odżywczych lub właściwościach zdrowotnych.

Uzasadnienie

W Zjednoczonym Królestwie od dawna produkuje się lekkie wina. W przypadku wina (czerwonego) produkcja ta wiąże się, zgodnie z dziewiętnastowiecznymi recepturami, z dodawaniem pewnych substancji mineralnych. Obecnie minerały nadają temu produktowi charakter, ale nie są dodawane w celu jego wzbogacenia; nie podaje się również informacji na ich temat. Proponowana poprawka umożliwiłaby dalszą produkcję i sprzedaż lekkich win, pod warunkiem ilościowego ograniczenia dodatków mineralnych i zakazu zamieszczania informacji o ich wartościach odżywczych i właściwościach zdrowotnych.

Niezbędne jest zachowanie możliwości stosowania witamin i minerałów, w bardzo małych ilościach, w charakterze markerów autentyczności napojów alkoholowych. Przemysł spirytusowy (produkcja ginu, wódki, itd.) dodaje szereg substancji w charakterze chemicznych markerów do markowych produktów, aby umożliwić kontrolę ich autentyczności. Takie markery są cennym narzędziem w walce przeciwko podrabianym napojom spirytusowym, które poprzez zawartość niekontrolowanych składników, w tym metanolu, mogą stwarzać zagrożenie dla zdrowia konsumentów i odbierają corocznie legalnym producentom znaczne przychody.

W dzisiejszych czasach środki spożywcze mogą również zawierać alkohol. Jednym z prostych przykładów jest dodawanie alkoholu do lodów, które niezależnie od tego sprzedawane są dzieciom.

Poprawka 19 Artykuł 5 ustęp 2

Pozostałe środki spożywcze lub ich kategorie, do których nie wolno dodawać witamin i minerałów, mogą zostać określone na podstawie dowodów naukowych zgodnie z procedurą art. 16 ust. 2.

Pozostałe środki spożywcze lub ich kategorie, do których nie wolno dodawać ***poszczególnych*** witamin i minerałów, mogą zostać określone na podstawie dowodów naukowych *i* zgodnie z procedurą art. 16 ust. 2, ***w razie istnienia zagrożenia dla zdrowia publicznego.***

Uzasadnienie

Zakaz można wprowadzić tylko w przypadku istnienia podstaw do obaw, że w razie przekroczenia dopuszczalnych dziennych dawek pojawi się zagrożenie dla zdrowia publicznego.

Poprawka 20

Artykuł 6 ustęp 1

1. Kryteria czystości dla substancji wymienionych w załączniku II zostaną wydane zgodnie z procedurą art. 16 ust. 2, o ile nie obowiązują one na podstawie ust. 2.

1. Kryteria czystości dla substancji wymienionych w załączniku II zostaną wydane **do dnia...** * zgodnie z procedurą art. 16 ust. 2, o ile nie obowiązują one na podstawie ust. 2.

*** Data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.**

Uzasadnienie

Celem zagwarantowania bezpieczeństwa prawnego i skutecznej ochrony konsumentów kryteria czystości muszą być określone przed wejściem w życie rozporządzenia.

Poprawka 21

Artykuł 7 ustęp 1 akapit 1

1. Jeśli do środków spożywczych będą dodane witaminy i minerały w celach wymienionych w art. 3 ust. 2, łączna zawartość witaminy lub minerału, znajdujących się – niezależnie od celu – w produkcie w momencie sprzedaży, nie może przekroczyć określonego poziomu. W odniesieniu do środków skoncentrowanych i odwodornionych obowiązują określone zawartości maksymalne dla środków spożywczych w momencie, w którym są one przygotowane do spożycia zgodnie z wytycznymi producenta.

1. Jeśli do środków spożywczych będą dodane witaminy i minerały w celach wymienionych w art. 3 ust. 2, łączna zawartość witaminy lub minerału, znajdujących się – niezależnie od celu – w produkcie w momencie sprzedaży, nie może przekroczyć określonego poziomu, który **zostanie ustalony do dnia...** * W odniesieniu do środków skoncentrowanych i odwodornionych obowiązują określone zawartości maksymalne dla środków spożywczych w momencie, w którym są one przygotowane do spożycia zgodnie z wytycznymi producenta.

*** Data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.**

Uzasadnienie

Celem zagwarantowania bezpieczeństwa prawnego i skutecznej ochrony konsumentów zawartości maksymalne i minimalne ilości muszą być określone przed wejściem w życie rozporządzenia.

Poprawka 22

Artykuł 7 ustęp 2 litera b)

b) ilości witamin i minerałów, dostarczanych w ramach odżywiania z innych źródeł.

b) ilości witamin i minerałów, dostarczanych w ramach odżywiania z innych źródeł, z **suplementami żywnościowymi włącznie**.

Uzasadnienie

Suplementy żywnościowe stają się coraz modniejsze i są przyjmowane przez wielu konsumentów regularnie lub coraz częściej. Wiele z nich zawiera znaczne ilości witamin i minerałów. W związku z tym środki te muszą również być wzięte pod uwagę. Dlatego aspekt ten zasługuje na podkreślenie.

Poprawka 23

Artykuł 7 ustęp 2 litera b a) (nowy)

ba) udział poszczególnych środków w całości wyżywienia ludności ogólnie lub określonych grup ludności;

Poprawka 24

Artykuł 7 ustęp 4 litera c)

c) profil wartości odżywczych produktu ustalony zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr.../2003 w sprawie informacji o wartościach odżywczych i właściwościach zdrowotnych środków spożywczych.

skreślony

Uzasadnienie

Niepotrzebny w niniejszym rozporządzeniu, ponieważ dotyczy ono bezpieczeństwa i nie zajmuje się aspektem informowania konsumenta.

Poprawka 25

Artykuł 7 ustęp 5

5. Dodanie witaminy lub minerału do środka spożywczego w celu wzbogacenia będzie skutkowało obecnością tej witaminy lub minerału co najmniej w znaczącej ilości, **określonej w załączniku do dyrektywy 90/496/EWG**. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2 przyjęte zostaną minimalne ilości, w tym wszelkie niższe

5. Dodanie witaminy lub minerału do środka spożywczego w celu wzbogacenia będzie skutkowało obecnością tej witaminy lub minerału co najmniej w znaczącej ilości, **ozn. 15% wzorcowej wartości odżywczej (NRV) na 100 g (w przypadku ciał stałych) lub 7,5%NRV na 100 ml (w przypadku płynów), lub 5% NRV na 100 cal (12% NRV na 1**

ilości, jako odstępstwa od znaczących ilości, o których mowa wyżej, dla konkretnych środków spożywczych lub kategorii środków spożywczych.

MJ) lub 15% NRV w pojedynczej porcji.
Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2 przyjęte zostaną minimalne ilości, w tym wszelkie niższe ilości, jako odstępstwa od znaczących ilości, o których mowa wyżej, dla konkretnych środków spożywczych lub kategorii środków spożywczych.

Uzasadnienie

Poziomy odniesienia powinny być skoordynowane z wytycznymi Codex Alimentarius, aby w przypadku produktów stałych miały zastosowanie inne poziomy niż przypadku produktów płynnych, ponieważ porcja płynów (napojów) jest zwykle większa niż produktów stałych.

Poprawka 26
Artykuł 7 a (nowy)

Artykuł 7a

Określenie zalecanych dawek dziennych
Komisja pilnie określi – najpóźniej do chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia – uwzględniając najnowsze wyniki badań naukowych i zalecenia międzynarodowe, zalecane dawki dzienne dla wszystkich witamin i minerałów wymienionych w załącznikach I oraz II.

Poprawka 27
Artykuł 8 ustęp 1

1. Etykiety i opakowanie środków spożywczych z dodatkiem witamin i minerałów jak również ich reklama nie mogą zawierać żadnych wskazówek, które by twierdziły lub sugerowały, że dopływ właściwych ilości substancji odżywczych nie jest możliwy w ramach zrównoważonego zróżnicowanego pożywienia. ***W określonych sytuacjach można określić wyjątki w odniesieniu do***

1. Etykiety i opakowanie środków spożywczych z dodatkiem witamin i minerałów jak również ich reklama nie mogą zawierać żadnych wskazówek, które by twierdziły lub sugerowały, że dopływ właściwych ilości substancji odżywczych nie jest możliwy w ramach zrównoważonego zróżnicowanego pożywienia.

***pewnej substancji odżywczej zgodnie z
 procedurą art. 16 ust. 2***

Uzasadnienie

Nie ma żadnego uzasadnienia dla tego rodzaju wyjątków. Takie środki spożywcze nie są już środkami swobodnie wzbogaconymi, ale środkami dietetycznymi lub wzbogaconymi obligatoryjnie, jak np. sól jodowana w Austrii i w Niemczech.

Poprawka 28
Artykuł 8 ustęp 2

2. Etykietowanie, opakowanie i reklama *skreślony*
***środków spożywczych z dodatkiem witamin
i minerałów nie mogą wprowadzać
konsumentów w błąd lub ludzi wartością
odżywczą, jaką środek spożywczy może
posiadać w związku z dodanymi
substancjami odżywczymi.***

Uzasadnienie

Jako wynik poprawki 12 do Art. 3 ust. 2 a (nowy)

Poprawka 29
Artykuł 8 ustęp 3

3. Na etykietach produktów z dodatkiem *skreślony*
***witamin i minerałów można zamieścić
informację o takim dodatku z zachowaniem
warunków wymienionych w rozporządzeniu
(WE) nr .../2003 w sprawie informacji o
wartościach odżywczych i właściwościach
zdrowotnych środków spożywczych.***

Uzasadnienie

Odesłanie w art. 8 ust. 3 do projektu dotyczącego informacji o wartościach odżywczych i właściwościach zdrowotnych nie jest proporcjonalne, ponieważ mogłoby poważnie ograniczyć prawo konsumenta do informacji o obecności witamin i minerałów w konkretnych produktach spożywczych. Ponadto w art. 8 ust. 5 wymienia się odpowiednie ustawodawstwo w tym względzie.

Poprawka 30

Artykuł 8 ustęp 4

4. Znakowanie wartości odżywczych środków z dodatkiem witamin i minerałów, objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, jest obligatoryjne. Sporządzić należy informacje podane w art. 4 ust. 1 grupa 2 wymienionej dyrektywy, a także podać całkowitą zawartość dodanych do środka spożywczego witamin i minerałów.

4. Znakowanie wartości odżywczych środków z dodatkiem witamin i minerałów, objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, jest obligatoryjne. Sporządzić należy informacje podane w art. 4 ust. 1 grupa 2 wymienionej dyrektywy, a także podać całkowitą zawartość dodanych do środka spożywczego witamin i minerałów.

Dodatkowo podać należy następujące informacje:

a) informacje na temat witamin i minerałów podawane są jako wielkość dawki (ilość na jedną porcję) w wartościach absolutnych oraz jako część zalecanej dawki dziennej (RDA); ponadto podane są informacje odnoszące się do 100 g lub 100 ml środka;

b) zalecana przez producenta wielkość dziennego spożycia środka – tam, gdzie należy i gdzie łatwo można podzielić go na porcje;

c) ostrzeżenie przed przekroczeniem podanej zalecanej dawki dziennej;

Uzasadnienie

Ta poprawka gwarantuje, że konsumenci otrzymają tylko istotne informacje, aby mogli chronić się przed nadmiernym spożywaniem witamin i minerałów. Ponadto propozycja w sprawie zalecanego spożycia dziennego i ostrzeżenia pokrywa się z dyrektywą o suplementach żywnościowych (2002/46/WE).

Poprawka 31 Artykuł 9 ustęp 2

2. W przypadku braku przepisów wspólnotowych Państwa Członkowskie mogą, zgodnie z procedurą określoną w art. 14, przyjmować postanowienia o obowiązkowym dodawaniu witamin i minerałów do określonych środków spożywczych, lub kategorii środków spożywczych.

W ciągu sześciu miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Państwa

2. W przypadku braku przepisów wspólnotowych Państwa Członkowskie mogą, zgodnie z procedurą określoną w art. 14, przyjmować postanowienia o obowiązkowym dodawaniu witamin i minerałów do określonych środków spożywczych, lub kategorii środków spożywczych.

W ciągu sześciu miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Państwa

Członkowskie poinformują Komisję o istniejących odnośnych postanowieniach krajowych.

Członkowskie poinformują Komisję o istniejących odnośnych postanowieniach krajowych. **Komisja podaje te informacje do wiadomości publicznej.**

Uzasadnienie

Publiczne udostępnienie tych informacji zapewnia przejrzystość, zgodnie z ogólnymi zasadami określonymi w rozporządzeniu 178/2002/WE.

Poprawka 32
Artykuł 9 a (nowy)

Artykuł 9 a

W ciągu 18 miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Państwa Członkowskie zgłoszą Komisji substancje lub dodatki, stosowane na ich terytorium do wzbogacania środków spożywczych i które są innymi substancjami niż witaminy i minerały lub je zawierają. Komisja przekaze te informacje do Urzędu i opublikuje otrzymane zgłoszenia.

Uzasadnienie

Jest ważne, aby dostępne były zadowalające informacje o dodaniu określonych innych substancji.

Poprawka 33
Artykuł 10 a (nowy)

Artykuł 10a

Substancje, których stosowanie podlega ograniczeniom, które są zakazane lub które będą zweryfikowane przez Wspólnotę

1. Jeśli Komisja lub Państwo Członkowskie reprezentuje pogląd, że dodanie innej substancji niż witaminy lub minerały lub dodatek zawierający inną substancję niż witaminy lub minerały może prowadzić do spożycia ilości tej

substancji przekraczającej oficjalne dane statystyczne na temat przeciętnych spożywanych ilości, wyprowadzanych ze statusu żywnościowego, musi ono niezwłocznie poinformować o tym Komisję.

2. Komisja podejmie decyzję, w każdym przypadku po dokonanej przez Urząd ocenie przedłożonej informacji, zgodnie z procedurą art. 16 ust. 2 i wprowadzi substancję na listę w załączniku III.

Jeśli okaże się, że substancja jest szkodliwa dla zdrowia, substancja ta lub zawierający ją dodatek będzie:

a) wprowadzony na listę w załączniku III część A, a dodawanie tej substancji do środków spożywczych lub używanie jej przy produkcji środków spożywczych będzie zabronione; lub

b) wprowadzony na listę w załączniku III część B, a dodawanie tej substancji do środków spożywczych lub stosowanie jej przy produkcji dozwolone będzie wyłącznie pod wymienionymi tam warunkami z zachowaniem wymienionych wartości maksymalnych. W tym celu, Urząd powinien ustanowić wartości maksymalne dla tych substancji.

Jeśli po dokonanej w każdym przypadku ocenie przedłożonej informacji przez Urząd okaże się, że stosowanie substancji może być szkodliwe dla zdrowia, jednakże nadal występuje tu naukowa niepewność, substancja zostanie wprowadzona na listę w załączniku III C zgodnie z procedurą art. 16 ust. 2.

3. Przepisy Wspólnoty, odnoszące się do wyspecyfikowanych środków spożywczych, mogą zawierać ograniczenia lub zakazy stosowania określonych substancji, wykraczające poza ramy niniejszego rozporządzenia. Jeśli brak jest przepisów wspólnotowych, Państwa Członkowskie mogą wprowadzić tego rodzaju zakazy lub ograniczenia zgodnie z procedurą art. 14.

4. Przedsiębiorcy prowadzący działalność związaną z żywnością lub inni zainteresowani mogą w każdym czasie przedłożyć w Europejskim Urzędzie Bezpieczeństwa Żywności informacje naukowe, na podstawie których udowodnione będzie bezpieczeństwo substancji wymienionej w załączniku III część C w przypadku jej użycia w środku spożywczym lub wyjaśniony będzie cel tego użycia.

5. W ciągu czterech lat od daty wprowadzenia substancji na listę w załączniku III część C zgodnie z procedurą art. 16 ust. 2 oraz z uwzględnieniem opinii Urzędu na temat dokumentacji przedłożonej do oceny zgodnie z ust. 4, zostanie podjęta decyzja, czy stosowanie wymienionej w załączniku III część C substancji będzie ogólnie dozwolone czy też w danym przypadku zostanie ona wpisana na listę w załączniku III część A lub B.

Uzasadnienie

W tym miejscu skonkretyzowane zostaje pojęcie „nadmiernej” ilości. Ma tu miejsce odniesienie do oficjalnych danych statystycznych w sprawie statusu żywnościowego (bilanse środków żywieniowych, dane na temat spożycia środków spożywczych etc.). W średnim okresie czasu powinny zostać sporządzone ogólnoeuropejskie dane żywnościowe, do których będzie można się wówczas odwołać.

Następnie trzeba ustalić jednolitą i czytelną procedurę w odniesieniu do podlegających badaniu określonych innych substancji.

Podobnie jak w przypadku witamin i minerałów (patrz art. 7) należy określić maksymalne ilości dla innych substancji w przypadkach, gdy z naukowego punktu widzenia jest to możliwe. Maksymalne ilości mogą być ustalone tylko dla tych substancji, dla których w ocenie EFSA zidentyfikowano zagrożenia bezpieczeństwa (załącznik III B). W przypadku substancji podlegających aktualnie kontroli (załącznik III C) brak jest ostatecznej oceny EFSA i dlatego nie można określić ich maksymalnych ilości.

Poprawka 34
Artykuł 10

Artykuł 10

skreślony

Substancje, których stosowanie podlega ograniczeniom lub które są zabronione

1. Jeśli substancja lub dodatek zawierający inną substancję niż witaminy i minerały zostanie dodany do środków spożywczych lub zastosowany w produkcji środków spożywczych w warunkach powodujących spożycie tej substancji w ilości znacznie przekraczającej rozsądne ilości spożywane w normalnych warunkach przy zrównoważonym i urozmaiconym pożywieniu i jeśli po dokonanej przez Urząd w każdym przypadku ocenie przedłożonych informacji, że tego rodzaju stosowanie jest szkodliwe dla zdrowia, zgodnie z procedurą art. 16 ust 2 substancja i/lub dodatek ją zawierający będzie w danym przypadku:

a) wprowadzony na listę w załączniku III część A i dodawanie tej substancji do środków spożywczych lub jej stosowanie w produkcji tych środków będzie zabronione; lub

b) wprowadzony na listę w załączniku III część B i dodawanie tej substancji do środków spożywczych lub jej stosowanie w produkcji tych środków będzie dozwolone jedynie pod wymienionymi tam warunkami.

2. Przepisy Wspólnoty, odnoszące się do wyspecyfikowanych środków spożywczych, mogą zawierać ograniczenia lub zakazy stosowania określonych substancji, wykraczające poza ramy niniejszego rozporządzenia. Jeśli brak jest przepisów wspólnotowych, Państwa Członkowskie mogą wprowadzić tego rodzaju zakazy lub ograniczenia zgodnie z procedurą art. 14.

Uzasadnienie

Patrz poprawka do nowego art. 10 a.

Poprawka 35
Artykuł 11

Substancje, które zostaną zweryfikowane przez Wspólnotę

- 1. Jeśli substancja lub dodatek zawierający inną substancję niż witaminy i minerały zostanie dodany do środków spożywczych lub zastosowany w produkcji środków spożywczych w warunkach powodujących spożycie tej substancji w ilości znacznie przekraczającej rozsądne ilości spożywane w normalnych warunkach przy zrównoważonym i urozmaiconym pożywieniu i jeśli po dokonanej przez Urząd w każdym przypadku ocenie przedłożonych informacji okaże się, że tego rodzaju stosowanie może być szkodliwe dla zdrowia, jednakże nadal występuje tu naukowa niepewność, substancja zostanie wprowadzona na listę w załączniku III część C zgodnie z procedurą art. 16 ust. 2.**
- 2. Producenci środków spożywczych lub inni zainteresowani mogą w każdym momencie przedłożyć w Europejskim Urzędzie Bezpieczeństwa Żywności informacje naukowe, na podstawie których udowodnione będzie bezpieczeństwo wymienionej w załączniku III część C substancji przy użyciu jej w środku spożywczym lub wyjaśniony będzie cel tego użycia.**
- 3. W ciągu czterech lat od daty wprowadzenia substancji na listę w załączniku III część C zgodnie z procedurą art. 16 ust. 2 oraz przy uwzględnieniu opinii Urzędu na temat dokumentacji przedłożonej do oceny zgodnie z ust. 4 zostanie podjęta decyzja, czy stosowanie wymienionej w załączniku III część C substancji będzie ogólnie dozwolone czy też w danym przypadku zostanie ona wpisana na listę w załączniku III części A lub B.**

Uzasadnienie

Patrz poprawka do nowego art. 10 a.

Poprawka 36
Artykuł 11 a (nowy)

Artykuł 11a

Etykiety, opakowanie i reklama

Etykiety i opakowanie środków spożywczych z dodatkiem pewnych innych substancji, jak również ich reklama, nie mogą zawierać żadnych wskazówek, które by twierdziły lub sugerowały, że zrównoważone profilaktyczne odżywianie się powszechnie występującymi środkami spożywczymi nie jest potrzebne.

2. Etykiety i opakowanie środków spożywczych z dodatkiem pewnych innych substancji, jak również ich reklama, nie mogą wprowadzać konsumentów w błąd lub łudzić wartością odżywczą, jaką środek spożywczy może posiadać w związku z dodanymi substancjami odżywczymi.

3. Na etykietach środków z dodatkiem pewnych innych substancji można zamieścić informację o takim dodatku z zachowaniem warunków wymienionych w rozporządzeniu (WE) nr .../2003 w sprawie informacji o wartościach odżywczych i właściwościach zdrowotnych środków spożywczych.

4. Znakowanie wartości odżywczych środków z dodatkiem pewnych innych substancji, objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, jest obowiązkowe. Sporządzić należy informacje podane w art. 4 ust. 1 grupa 2 wymienionej dyrektywy, a także podać całkowitą zawartość dodanych do środka spożywczego substancji. Ponadto podać należy następujące informacje:

a) informacje na temat pewnych innych

substancji podawane są jako wielkość dawki (ilość na jedną porcję) w wartościach absolutnych oraz, jeśli takowe istnieją, jako część zalecanej dawki dziennej (RDA); ponadto podane są informacje w przeliczeniu na 100 g lub 100 ml środka;

b) zalecana przez producenta wielkość dziennego spożycia środka – tam, gdzie należy i gdzie łatwo można podzielić go na porcje;

c) ostrzeżenie przed przekroczeniem podanej zalecanej dawki dziennej;

5. Niniejszy artykuł obowiązuje bez uszczerbku dla dyrektywy 2000/13/WE, rozporządzenia (WE) nr/2003 w sprawie informacji o wartościach odżywczych i właściwościach zdrowotnych środków spożywczych, jak również innych postanowień prawa o środkach spożywczych, odnoszących się do wyspecyfikowanych kategorii środków spożywczych.

6. W razie konieczności przepisy wykonawcze do niniejszego artykułu zostaną dokładniej określone zgodnie z procedurą art. 16 ust. 2.

Uzasadnienie

Dla konsumentów musi być jasne, jakie substancje zostały dodane do środka żywieniowego i jaki jest stosunek ilości dodanej substancji do zalecanej wielkości spożycia względnie 100g/ml do zalecanego spożycia dziennego. Jeśli możliwe jest ustalenie dziennego zapotrzebowania, również należy je podać.

Poprawka 37
Artykuł 11 b (nowy)

Artykuł 11b

Zalecane dawki dzienne i bezpieczna zawartość maksymalna

Dla wymienionych w załączniku III B lub C określonych innych substancji ustalone zostaną zalecane dawki dzienne i

bezpieczna zawartość maksymalna. Art. 7 tego rozporządzenia należy stosować odpowiednio.

Uzasadnienie

Analogicznie do postanowień w sprawie witamin i minerałów określić należy bezpieczne maksymalne granice także dla pewnych innych substancji.

Poprawka 38

Artykuł 12 ustęp 2 litera f a) (nowa) i litera f b) (nowa)

fa) lista witamin, minerałów i pewnych innych substancji, których dodawanie, zgodnie z art. 9, jest obowiązkowe na podstawie postanowień krajowych.

fb) lista substancji, których dodawanie, zgodnie z art. 4, jest ograniczone lub zakazane na szczeblu krajowym.

Uzasadnienie

Proponowana poprawka jest w tym samym duchu, co propozycje w art. 4 i 9; jej celem jest wprowadzenie przejrzystego systemu.

Poprawka 39

Artykuł 13

Bez uszczerbku dla ***Traktatu, a w szczególności jego art. 28 i 30***, Państwa Członkowskie nie mogą ograniczać lub zakazywać handlu środkami spożywczymi, spełniającymi postanowienia niniejszego rozporządzenia i ustanowione dla jego realizacji wspólnotowe przepisy prawne, ***poprzez stosowanie niezharmonizowanych krajowych przepisów w sprawie dodawania witamin i minerałów do środków spożywczych.***

1. Bez uszczerbku dla ***ust. 2***, Państwa Członkowskie nie mogą ograniczać lub zakazywać handlu środkami spożywczymi, spełniającymi postanowienia niniejszego rozporządzenia i ustanowione dla jego realizacji wspólnotowe przepisy prawne.

2. ***Niniejsze rozporządzenie nie będzie miało wpływu na prawo Państw Członkowskich do utrzymywania lub wprowadzania, zgodnie z Traktatem, a w szczególności jego art. 28 i 30, surowszych przepisów odnośnie do dodawania pewnych innych substancji, które państwa te uznają***

za niezbędne dla ochrony zdrowia publicznego i które nie są sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.

3. W ciągu sześciu miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o istniejących odnośnych przepisach krajowych.

Uzasadnienie

Niniejsza poprawka ma zastąpić poprawkę 28 sprawozdawcy. W przypadku „pewnych innych substancji” Państwom Członkowskim należy dać prawo do zachowania lub wprowadzania krajowych postanowień. Trzeci ustęp poprawki 28 zostaje pominięty, ponieważ obejmuje go poprawka 22 do art. 10 a (nowego), ust. 3.

Poprawka 40 Artykuł 14 ustęp 3

3. Jeśli uzna to za uzasadnione lub na żądanie Państwa Członkowskiego, Komisja skonsultuje się z powołanym na podstawie art. 58 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Stałym Komitetem ds. Łącucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt i wyrazi opinię na temat planowanych działań.

3. Komisja skonsultuje się z powołanym na podstawie art. 58 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Stałym Komitetem ds. Łącucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt i wyrazi opinię na temat planowanych działań.

Uzasadnienie

Konsultacje ze Stałym Komitetem ds. Łącucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt powinny być przeprowadzone w każdym przypadku.

Poprawka 41 Artykuł 16 ustęp 1

1. Organem pomocniczym Komisji będzie Stały Komitet ds. Łącucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt powołany przez art. 58 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 dalej zwany „Komitetem”.

1. Organem pomocniczym Komisji będzie Stały Komitet ds. Łącucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt powołany przez art. 58 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, dalej zwany „Komitetem”, **który będzie brał pod uwagę opinie Urzędu.**

Uzasadnienie

Dostarczając swą opinię w ramach komitologii Komitet powinien podejmować decyzje na podstawie dowodów naukowych i z uwzględnieniem opinii dostarczonej przez EFSA.

Poprawka 42
Artykuł 17

Celem ułatwienia skutecznego nadzoru nad środkami żywnościowymi z dodatkiem witamin i minerałów jak również środkami żywnościowymi zawierającymi substancje wymienione w załączniku III część B i C, Państwa Członkowskie **mogą nakazać** producentowi lub jednostce odpowiedzialnej za wprowadzenie wyrobu do obrotu poinformowanie właściwego organu o wprowadzeniu wyrobu do obrotu z jednoczesnym przekazaniem wzoru użytej etykiety.

Celem **jedynie** ułatwienia skutecznego nadzoru nad środkami żywnościowymi z dodatkiem witamin i minerałów jak również środkami żywnościowymi zawierającymi substancje wymienione w załączniku III część B i C, Państwa Członkowskie **mogą nakazać** producentowi lub jednostce odpowiedzialnej za wprowadzenie wyrobu do obrotu poinformowanie właściwego organu o wprowadzeniu wyrobu do obrotu z jednoczesnym przekazaniem wzoru użytej etykiety.

Państwa Członkowskie prześlą tę informację Komisji i Urzędowi.

Komisja udostępni te informacje opinii publicznej.

Uzasadnienie

Nakazany nadzór oznacza jednakowe warunki dla producentów i jednocześnie poprawia ochronę konsumentów. Opublikowanie przeglądu ukazuje, co dzieje się na rynku i ułatwia nadzór.

Poprawka 43
Załącznik I rozdział 2 pozycja 13

Fluor

skreślony

Uzasadnienie

Nie jest wymagane, aby fluor był dodawany do środków spożywczych.

Poprawka 44
Załącznik II, dodanie nowego wpisu w „Substancjach mineralnych”

Siarczan wapniowy

Uzasadnienie

Patrz dyrektywa 2004/5/WE z dnia 20 stycznia 2004 r., zezwalająca na stosowanie siarczanu wapniowego w dietetycznych środkach spożywczych.

Poprawka 45
Załącznik II, dodanie nowego wpisu w „Substancjach mineralnych”

fosforan potasu

fosforan sodu

Uzasadnienie

Fosforan potasu i fosforan sodu są dozwolone w ramach ustawodawstwa WE dotyczącego dodatków różnych.

Poprawka 46
Załącznik II, dodanie nowej pozycji w „Substancjach mineralnych”

Dipalmitynian pirydoksyny

Uzasadnienie

W celu uzupełnienia przeoczenia, ponieważ substancje te już są dozwolone.

EXPLANATORY STATEMENT

At international level the 1987 Codex Alimentarius established the general principle that the addition of nutrients to foods should be allowed for the purpose of preventing or correcting a demonstrated deficiency of one or more nutrients in the population or specific sub-groups of the population.

Today there are wide differences between national regulations on the voluntary addition of vitamins, minerals and certain other substances to food.

Some countries have rules making the addition of nutrients compulsory, whereas others have no rules whatsoever.

There are countries that impose severe restrictions on the voluntary addition of vitamins and minerals and certain other substances whereas in other countries the fortification rules are framed in very broad terms.

These significant differences in national provisions obviously create barriers to trade in fortified products on the internal market.

It is therefore sensible to work towards harmonisation of Community provisions for the addition of vitamins and minerals and certain other substances, provided that harmonisation brings about a high level of consumer protection. In this context, it is important to ensure that the relevant products do not present any risk to public health and that the nutritional principle that a balanced and varied diet provides the necessary and adequate amount of nutrients is not undermined.

The proposal will undoubtedly make it easier to trade fortified foodstuffs on the internal market; however, it fails to take sufficient account of public health considerations and the need for a high level of consumer protection.

1. Legal basis

In order to emphasise the consumer protection aspect to greater degree, the legal basis for the Regulation should be supplemented by a reference to Article 153 of the Treaty, particularly as Article 1(1) of the Commission proposal refers specifically to the objective of a high level of consumer protection.

2. Nutrient profile

Fortified foodstuffs are marketed by food business operators as products that are beneficial and therefore 'good' or 'better' for the consumer. This means that many consumers might increase their intake of these foods to quantities that exceed current intake levels. It is therefore important that vitamins and minerals should only be added to foodstuffs which meet a particular nutritional profile, so as to avoid negative effects.

Diet-related chronic illnesses are on the increase among Europe's population. Such illnesses

include cardiovascular diseases, diabetes, obesity, dental caries and so on. A diet that is high in calories, fat, salt and sugar and low in fibre encourages the development of these illnesses. Consequently, products which are particularly high in calories, fat, sugar and/or salt and/or low in fibre and/or have a bad fat profile, in relation to the product group concerned, do not become healthier simply because vitamins and minerals have voluntarily been added to them.

Fortified products should not conflict with current dietary recommendations and national nutrition policies.

3. Annex III

Vitamins and minerals in foods are scientifically assessed and closely investigated. Consequently, the Commission could also draw up positive lists in Annex I and Annex II of the Regulation.

Although there is no point in a positive list of 'certain other substances', the Regulation should nonetheless define what 'certain other substances' means.

Moreover, as in the case of vitamins and minerals, maximum or minimum levels should also be set for these other substances. The labelling provisions should also apply to these other substances in the same way as to vitamins and minerals.

The provisions concerning the procedure for evaluating substances have been redrafted in a clearer and more consistent way in the new Article 10a.

OPINIA KOMISJI PRAWNEJ NA TEMAT ZAPROPONOWANEJ PODSTAWY PRAWNEJ

Pan Karl-Heinz Florenz
Przewodniczący
Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności
BRUKSELA

Dotyczy: Podstawy prawnej projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dodawania do żywności witamin i składników mineralnych oraz innych określonych substancji (COM(2003)0671 – 2003/0262(COD) - C5-0538/2003)¹

Szanowny Panie Przewodniczący,

Pismem z dnia 16 lutego 2005 r., zwrócił się Pan do Komisji Prawnej, zgodnie z art. 35 ust. 2 Regulaminu, o weryfikację ważności oraz adekwatności podstawy prawnej projektu Komisji, o którym mowa.

Komisja rozpatrzyła ww. pytanie na posiedzeniu w dniu 31 marca 2005 r.

Inicjatywa opiera się na artykule 95 Traktatu WE. Niemniej jednak Karin Scheele, sprawozdawczyni komisji przedmiotowo właściwej, zaproponowała dodanie odniesienia do artykułu 153 Traktatu WE.

Orzecznictwo stanowi, iż w ramach systemu kompetencji Wspólnoty wybór podstawy prawnej aktu prawnego musi opierać się na elementach obiektywnych, możliwych do zweryfikowania na drodze sądowej. Do elementów tych zalicza się, między innymi, cel i treść aktu prawnego.²

Celem projektu jest ujednoczenie rozbieżnych norm krajowych w zakresie dodawania do żywności witamin i składników mineralnych oraz innych określonych substancji w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów oraz swobodnego przepływu towarów w ramach Wspólnoty.

Po pierwsze należy przypomnieć, że to proponowane dodatkowe odniesienie nie pociąga za sobą zmian w procedurze przyjęcia aktu, jako że procedura współdecyzji i konsultacja z Komitetem Społeczno-Ekonomicznym wymagane są w obydwu przypadkach.

Po drugie, można uznać, że artykuł 153 ustęp 3 litera a) ma jedynie charakter oświadczenia, natomiast akt mający na celu ujednoczenie przepisów krajowych w zakresie ochrony konsumentów powinien opierać się wyłącznie na artykule 95 Traktatu WE.

¹ Dotychczas nie opublikowany w Dz. U.

² Por. np. orzeczenie z dnia 23 lutego 1999 r. w sprawie C-42/97, pkt 36, Zbiór 1999, str. I-869.

W związku z tym, należałoby uznać odniesienie do artykułu 153 jako odniesienie do ustępu 3 litery b), tzn. do „środków, które wspierają, uzupełniają i nadzorują politykę prowadzoną przez Państwa Członkowskie.“

Pragnę zwrócić Pańską uwagę na fakt, że zakres stosowania artykułu 153 ustęp 3 litera b może stanowić ograniczenie dla celów określonych w artykule 1 projektu rozporządzenia: „zapewnić skuteczne funkcjonowanie rynku wewnętrznego“ poprzez zlikwidowanie zakłóceń w zakresie konkurencji spowodowanych przez rozbieżności pomiędzy obowiązującymi ustawodawstwami krajowymi.

Jeżeli zaś chodzi o drugi cel projektu rozporządzenia, ochrona konsumentów nie może stanowić głównej ani dominującej składowej, jako że ten cel przewidziany jest w artykule 95 ustęp 3, który w konsekwencji stanowi właściwą podstawę prawną.

Na posiedzeniu w dniu 31 marca 2005 r., Komisja Prawna postanowiła jednogłośnie¹, zalecić zachowanie podstawy prawnej proponowanej przez Komisję, tzn. artykuł 95 Traktatu WE bez dodawania odniesienia do artykułu 153 Traktatu WE.

Z wyrazami szacunku,

Giuseppe Gargani

¹ Posłowie obecni podczas końcowego głosowania Andrzej Jan Szejna (p.o. przewodniczącego), Manuel Medina Ortega (sprawozdawca komisji opiniodawczej i zastępca Nicola Zingaretti), Alexander Nuno Alvaro (zastępca Antonio Di Pietro), Maria Berger, Marek Aleksander Czarnecki, Bert Doorn, Piia-Noora Kauppi, Kurt Lechner (zastępca Antonio López-Istúriz White), Klaus-Heiner Lehne, Antonio Masip Hidalgo, Hans-Peter Mayer, Aloyzas Sakalas, József Szájer (zastępca Tadeusza Zwiefki) et Jaroslav Zvěřina.

21.4.2005

OPINIA KOMISJI RYNKU WEWNĘTRZNEGO I OCHRONY KONSUMENTÓW

dla Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Ochrony Żywności

w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wzbogacania środków spożywczych o witaminy i minerały oraz o pewne inne substancje

(COM(2003)0671 – C5-0538/2003 – 2003/0262(COD))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Alexander Stubb

KRÓTKIE UZASADNIENIE

Stanowisko sprawozdawcy komisji opiniodawczej

Sprawozdawca komisji opiniodawczej przyjmuje z zadowoleniem projekt Komisji i popiera te środki, które zmierzają do usunięcia nieprawidłowości występujących na rynku, a zwłaszcza nieprawidłowości określonych w niedawnych orzeczeniach Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (C-192/01, C-95/01 i C-24/00).

Sprawozdawca komisji opiniodawczej jest szczególnie wdzięczny za pracę wykonaną przez Piię-Noorę Kauppi, jako sprawozdawczynię komisji opiniodawczej Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów podczas piątej kadencji Parlamentu.

Sprawozdawca komisji opiniodawczej uważa, że zasadą, którą powinna kierować się europejska polityka ochrony konsumentów powinna być możliwość swobodnego podejmowania przez konsumentów decyzji co do wyżywienia własnego i ich rodzin. Główną rolą ustawodawstwa powinno być zapewnienie, by były dostępne potrzebne w tym celu dokładne informacje i umożliwienie konsumentom uzyskania rekompensaty, jeżeli poniosą straty wskutek informacji nieścisłych.

Proporcjonalność i niezbędność

Podobnie jak w przypadku innych rozporządzeń, Sprawozdawca komisji opiniodawczej uważa, że projekty te powinny być poddawane badaniom pod kątem niezbędności i proporcjonalności. Dlatego też:

- z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja podjęła decyzję o nieodwoływaniu się do profili wartości odżywczych jako kryterium, w oparciu o które powinno się zezwalać na dodawanie witamin i minerałów. Komisja proponuje jednak, by profile wartości odżywczych brać pod uwagę przy wyznaczaniu maksymalnych poziomów witamin i minerałów, dodawanych do

żywności. Sprawozdawca komisji opiniodawczej sprzeciwia się temu kryterium;

- popiera zasadę poziomów minimalnych i maksymalnych służącą zapewnieniu, by spożycie wzbogaconej żywności w kontekście zróżnicowanego pożywienia nie powodowało żadnego zagrożenia dla konsumenta. Jednak ograniczenia powinno się wprowadzać jedynie w przypadku, gdy istnieją wątpliwości co do bezpieczeństwa. Wszelkie potencjalne restrykcje nakładane na dodawanie substancji odżywczych do środków spożywczych powinny ograniczać się do witamin i minerałów, w stosunku do których Komitet Naukowy ds. Żywności sformułował konkretne obawy co do tego, czy są one bezpieczne;

- zgadza się, że oznaczanie wartości odżywczej na etykietach powinno się stać obowiązkowe dla wszystkich środków spożywczych, do których witaminy i minerały dodawane są na zasadzie dobrowolności i że proponowane rozporządzenie w sprawie informacji o odżywczych i zdrowotnych właściwościach środków spożywczych powinno mieć zastosowanie do żywności wzbogaconej;

- zachęca Komisję do uzgodnienia z właściwymi organami i zainteresowanymi stronami wspólnych określeń substancji, które mają być stosowane na etykietach (np. witamina B2 czy ryboflawina), aby ułatwić funkcjonowanie rynku wewnętrznego i chronić konsumentów;

- zwraca się do Komisji o określenie zasad, ułatwiających efektywny i zharmonizowany nadzór we wszystkich Państwach Członkowskich.

Proponowany środek a podstawa prawna. Pomocniczość.

W swej Białej Księdze bezpieczeństwa żywności, Komisja zaproponowała jako środek regulacji wzbogaconych środków spożywczych dyrektywę. Poparcie dla tej koncepcji wyraził też Parlament w rezolucji z czerwca 2001 r. Sprawozdawca komisji opiniodawczej jest zdania, że zmiana środka z dyrektywy na rozporządzenie na podstawie art. 95 Traktatu WE jest uzasadniona faktem, że na obecnym etapie Komisja proponuje harmonizację tylko w zakresie dodawania substancji odżywczych na zasadzie dobrowolności, a więc nie jest jej zamiarem harmonizacja istniejących przepisów krajowych dotyczących obligatoryjnego wzbogacania środków spożywczych o substancje odżywcze. Proponowane rozporządzenie jest zgodne z art. 5 Traktatu WE.

POPRAWKI

Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów zwraca się do Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Ochrony Żywności, właściwej dla tej sprawy, o naniesienie w swoim sprawozdaniu następujących poprawek:

Tekst proponowany przez Komisję¹

Poprawki Parlamentu

¹ Dotychczas niepublikowany w Dz. U.

Poprawka 1
Tytuł

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU
EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie wzbogacania środków
spożywczych o witaminy i minerały **oraz o
 pewne inne substancje**

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU
EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie wzbogacania środków
spożywczych o witaminy i minerały

Uzasadnienie

Komisja nie określiła jeszcze, jakie inne substancje lub kategorie substancji byłyby objęte przepisami rozporządzenia. Propozycje rozszerzenia jego zakresu na inne substancje należy rozpatrzyć w sposób jawny i z zachowaniem przejrzystości w toku normalnych procedur legislacyjnych; jest to lepsze niż podejmowanie decyzji za zamkniętymi drzwiami w ramach procedury komitologii. Parlament nie powinien być skłonny, by dać Komisji wolną rękę.

Dla zapewnienia spójności tekstu, zamieszczono dalej kolejne poprawki dotyczące tej kwestii.

Poprawka 2
Punkt uzasadnienia 1a (nowy)

1a) W przyszłości konieczne może się okazać rozważenie wzbogacania żywności o pewne inne substancje i, w razie wystąpienia realnego zagrożenia bezpieczeństwa, przyjęcie kolejnego aktu prawnego.

Uzasadnienie

Powyższa poprawka wyjaśnia, dlaczego w tym projekcie rozporządzenia nie zostały określone „inne substancje” i przewiduje możliwość, że w razie pojawienia się nowych dowodów naukowych może zaistnieć potrzeba sporządzenia rozporządzenia zmieniającego proponowany akt prawny.

Poprawka 3
Punkt uzasadnienia 3

3) Niniejsze rozporządzenie ogranicza się **poprzez** regulowanie wzbogacania środków spożywczych o witaminy i minerały **oraz stosowanie pewnych innych substancji** lub

3) Niniejsze rozporządzenie ogranicza się **do** regulowania wzbogacania środków spożywczych o witaminy i minerały **oraz dodawania** składników zawierających

składników zawierających **je**, które są dodawane do środków spożywczych lub stosowane w produkcji środków spożywczych w warunkach powodujących spożycie w ilości znacznie przekraczającej rozsądne ilości spożywane w normalnych warunkach przy zrównoważonym i urozmaiconym pożywieniu.

witaminy i minerały, które są dodawane do środków spożywczych lub stosowane w produkcji środków spożywczych w warunkach powodujących spożycie w ilości znacznie przekraczającej rozsądne ilości spożywane w normalnych warunkach przy zrównoważonym i urozmaiconym pożywieniu.

Uzasadnienie

Odniesienie do „innych substancji” skreślono ze względu na potrzebę zachowania spójności.

Poprawka 4 Punkt uzasadnienia 11 a (nowy)

11a) W celu ochrony konsumentów, po konsultacjach z Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności, należy ustanowić pozytywną listę pewnych innych substancji bioaktywnych, które można stosować w środkach spożywczych.

Uzasadnienie

Witaminy i minerały dozwolone jako środki wzbogacające są ujęte na pozytywnej liście. Taki sam poziom ochrony należy zapewnić konsumentom w przypadku substancji bioaktywnych, dodawanych do środków spożywczych w celu nadania im określonych właściwości. Ekstrakty o działaniu hormonalnym (głównie fitohormony) lub substancje bioaktywne, takie jak kofeina, nikotyna lub chinina, należy dokładnie sprawdzić przed zezwoleniem na ich dodawanie do środków spożywczych. Dlatego należy opracować pozytywną listę takich ekstrahowanych lub syntetyzowanych substancji, ze wskazaniem ograniczeń dotyczących ich stosowania oraz maksymalnych zawartości.

Poprawka 5 Punkt uzasadnienia 12

12) Substancje chemiczne stosowane jako źródła witamin i minerałów, które **mają** być dodawane do środków spożywczych **powinny** być bezpieczne, a także biodostępne, tzn. takie, które mogą być wykorzystane przez organizm. Również z tego względu należy opracować pozytywną listę tych substancji. Na tej pozytywnej liście należy umieścić te substancje, które

12) Substancje chemiczne stosowane jako źródła witamin i minerałów, które **mogą** być dodawane do środków spożywczych **muszą** być bezpieczne, a także biodostępne, tzn. takie, które mogą być wykorzystane przez organizm. Również z tego względu należy opracować pozytywną listę tych substancji. Na tej pozytywnej liście należy umieścić te substancje, które zostały zatwierdzone przez

zostały zatwierdzone przez Komitet Naukowy ds. Żywności (opinia wyrażona w dniu 12 maja 1999 r.) na podstawie wyżej wymienionych kryteriów bezpieczeństwa i biodostępności i mogą być stosowane do produkcji środków spożywczych przeznaczonych dla niemowląt i małych dzieci, w innych środkach spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego lub w suplementach żywnościowych.

Komitet Naukowy ds. Żywności (opinia wyrażona w dniu 12 maja 1999 r.) na podstawie wyżej wymienionych kryteriów bezpieczeństwa i biodostępności i mogą być stosowane do produkcji środków spożywczych przeznaczonych dla **wszystkich grup ludności, w tym** dla niemowląt i małych dzieci, w innych środkach spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego lub w suplementach żywnościowych.

Uzasadnienie

Różne grupy ludności mają różne potrzeby zarówno w zakresie uzupełniania spożycia witamin, mineralów, jak i innych substancji. Dobrowolne wzbogacanie o te substancje odżywcze nie może działać przeciwko szczególnym potrzebom żywieniowym grup wrażliwych, takich jak dzieci, kobiety ciężarne lub osoby starsze.

Poprawka 6 Punkt uzasadnienia 21

21) Normalne, zróżnicowane pożywienie zawiera wiele składników, które z kolei zawierają wiele substancji. Wielkość spożycia tych substancji lub składników przy ich normalnym i tradycyjnym stosowaniu we współczesnym pożywieniu nie budziłaby zaniepokojenia i nie musi być przedmiotem regulacji. Niektóre substancje inne niż witaminy i minerały lub zawierające je składniki są dodawane do środków spożywczych jako ekstrakty lub koncentraty, co może prowadzić do znacząco większego ich spożycia niż gdyby zostały dostarczone poprzez jedzenie odpowiedniego i zróżnicowanego pożywienia. Bezpieczeństwo takich praktyk jest w niektórych przypadkach poważnie kwestionowane, a korzyści z nich płynące są niejasne; powinny więc one zostać poddane regulacji. W takich przypadkach jest rzeczą właściwą, by przedsiębiorstwa przemysłu spożywczego, odpowiedzialne za bezpieczeństwo produktów spożywczych, wprowadzanych przez siebie na rynek, brały na siebie

skreślony

ciężar udowodnienia, że są one bezpieczne.

Uzasadnienie

Po skreśleniu w innych poprawkach „innych substancji”, rozumowanie przedstawione w powyższym punkcie uzasadnienia nie jest już potrzebne i powinno zostać skreślone.

Poprawka 7 Artykuł 1 ustęp 1

1. Niniejsze rozporządzenie ma harmonizować przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne w Państwach Członkowskich, odnoszące się do wzbogacania środków spożywczych o witaminy i minerały **i pewne inne substancje**, celem zapewnienia skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego przy jednoczesnym zapewnianiu wysokiego poziomu ochrony konsumentów.

1. Niniejsze rozporządzenie ma harmonizować przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne w Państwach Członkowskich, odnoszące się do wzbogacania środków spożywczych o witaminy i minerały, celem zapewnienia skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego przy jednoczesnym zapewnianiu wysokiego poziomu ochrony konsumentów.

Uzasadnienie

Po skreśleniu „innych substancji” w innych poprawkach, rozumowanie przedstawione w powyższym punkcie uzasadnienia nie jest już potrzebne i powinno zostać skreślone.

Poprawka 8 Artykuł 3 ustęp 3

3. Przepisy wykonawcze w zakresie wzbogacania środków spożywczych o witaminy i minerały **w celu** odtworzenia i odżywczej równoważności zastępczych środków spożywczych mogą zostać przyjęte, w razie potrzeby, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2.

3. Przepisy wykonawcze w zakresie wzbogacania środków spożywczych o witaminy i minerały **dla celów** odtworzenia **lub zapewnienia** odżywczej równoważności zastępczych środków spożywczych mogą zostać przyjęte, w razie potrzeby, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2. **Przed przyjęciem takich przepisów i z poszanowaniem różnorodnych systemów i praktyk Państw Członkowskich, Komisja przeprowadzi konsultacje z zainteresowanymi stronami, w szczególności przedsiębiorstwami przemysłu spożywczego i grupami**

konsumenckimi.

Uzasadnienie

Konsultacje takie są niezbędne dla zapewnienia, by cele rozporządzenia nie były zagrożone.

Poprawka 9
Artykuł 4 ustęp 1 a (nowy)

Państwa Członkowskie powiadają Komisję o
i) wszelkich witaminach i minerałach, innych niż wymienione w załączniku I, oraz
ii) wszelkich zestawieniach witamin lub substancjach mineralnych, innych niż wymienione w załączniku II, które mogą być dodawane do środków spożywczych na ich terytorium. Komisja udostępni te informacje zainteresowanym stronom.

Uzasadnienie

Dla zapewnienia przedsiębiorstwom działającym na rynku bezpieczeństwa prawnego i przewidywalności, niezbędne jest istnienie przejrzystego systemu, zapewniającego im dostęp do ogólnego przeglądu substancji, których dodawanie do żywności jest lub nie jest dozwolone w każdym z Państw Członkowskich UE.

Poprawka 10
Artykuł 4 ustęp 2

Państwa Członkowskie mogą, zgodnie z przepisami Traktatu, nadal stosować istniejące krajowe ograniczenia lub zakazy w zakresie handlu środkami spożywczymi, do których dodawane są witaminy i minerały nieuwzględnione na liście w załączniku I lub w formach niewymienionych w załączniku II.

Podczas okresu przejściowego, inne Państwa Członkowskie mogą, z przyczyn dotyczących bezpieczeństwa publicznego i zgodnie z przepisami Traktatu, nadal stosować istniejące krajowe ograniczenia lub zakazy w zakresie handlu środkami spożywczymi, do których dodawane są witaminy i minerały nieuwzględnione na liście w załączniku I lub w formach niewymienionych w załączniku II. Państwa Członkowskie informują Komisję na bieżąco o każdym takim krajowym ograniczeniu lub zakazie, a Komisja udostępni takie informacje zainteresowanym stronom.

Uzasadnienie

Dla zapewnienia przedsiębiorstwom działającym na rynku bezpieczeństwa prawnego i przewidywalności, niezbędne jest istnienie przejrzystego systemu, zapewniającego im dostęp do ogólnego przeglądu substancji, których dodawanie do żywności jest lub nie jest dozwolone w każdym z Państw Członkowskich UE.

Poprawka 11 Artykuł 5 litera (a) a (nowa)

aa) środek spożywczy wprowadzany do obrotu jako ekologiczny, oprócz przypadków, gdy dana witamina lub minerał dodawany jest w celu odtworzenia;

Uzasadnienie

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 ustanawia ramy dla produkcji ekologicznej produktów rolnych, a zatem i informacji o produktach rolnych i środkach spożywczych. Art. 6 i 7 określają warunki odnoszące się do produktów ekologicznych, przy czym, na mocy art. 5 ust. 4, pewne składniki, które nie spełniają tych wymogów, mogą być zawarte w produktach ekologicznych, pod warunkiem że dany produkt nie zawiera więcej niż 5% tych składników. Z drugiej strony, nie przyjęto żadnego stanowiska w kwestii tego, czy ekologiczne środki spożywcze mogą być wzbogacane. Należy to zatem sprecyzować, najlepiej w formie uzupełnienia dyrektywy 2092/91, ale także tutaj.

Poprawka 12 Artykuł 5 ustęp 2

Pozostałe środki spożywcze lub ich kategorie, do których nie wolno dodawać witamin i minerałów, mogą zostać określone ***na podstawie dowodów naukowych*** zgodnie z procedurą art. 16 ust. 2.

Pozostałe środki spożywcze lub ich kategorie, do których nie wolno dodawać ***pewnych*** witamin i minerałów, ***zostaną ustalone na podstawie wymogów bezpieczeństwa publicznego*** oraz w świetle dowodów naukowych ***i*** mogą zostać określone zgodnie z procedurą art. 16 ust. 2.

Poprawka 13 Artykuł 7 ustęp 1 akapit 2

Maksymalne ilości witamin i minerałów, o których mowa w pierwszym akapicie ***oraz wszelkie warunki ograniczające lub***

Maksymalne ilości witamin i minerałów, o których mowa w pierwszym akapicie zostaną przyjęte zgodnie z procedurą, o

zakazujące dodawania konkretnej witaminy lub minerału do środka spożywczego lub kategorii środków spożywczych zostaną przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2.

której mowa w art. 16 ust. 2 **w ciągu 6 miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.**

Uzasadnienie

Ilości maksymalne i minimalne, wspomniane w art. 7 należy określić szybko, aby umożliwić skuteczne wdrożenia rozporządzenia i by można było usunąć występujące w handlu przeszkody, gwarantując równe warunki działania. Środki te Komisja powinna zaproponować w ciągu 6 miesięcy od wejścia w życie tego rozporządzenia. Byłoby to też spójne z art. 19 rozporządzenia, który przewiduje, że rozporządzenie „obowiązuje od [pierwszy dzień szóstego miesiąca po publikacji]”.

Poprawka 14

Artykuł 7 ustęp 1 akapit 2 a (nowy)

Wszelkie warunki, ograniczające wzbogacanie środków spożywczych lub kategorii środków spożywczych o konkretną witaminę lub minerał lub ograniczające maksymalny poziom takich dodatków zostaną przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2, a poziom maksymalny zostanie ustalony na takim poziomie, jaki jest konieczny, aby zapobiec spożywaniu przez ludzi niebezpiecznie dużych ilości danej witaminy lub minerału.

Uzasadnienie

Warunki, ograniczenia i poziomy maksymalne należy określać w odniesieniu do poszczególnych substancji odżywczych i z odwołaniem do maksymalnej ilości, w jakiej dana substancja odżywcza może być spożywana nie powodując znaczącego ryzyka wyrządzenia poważnej szkody zdrowiu konsumenta.

Poprawka 15

Artykuł 7 ustęp 2 litera a)

a) górne granice bezpieczeństwa w przyjmowaniu witamin i minerałów ustanowione na drodze naukowej oceny ryzyka w oparciu o powszechnie przyjęte

a) górne granice bezpieczeństwa w przyjmowaniu witamin i minerałów ustanowione na drodze naukowej oceny ryzyka w oparciu o powszechnie przyjęte

dane naukowe uwzględniając, odpowiednio, różne stopnie wrażliwości różnych grup konsumentekich;

dane naukowe uwzględniając, odpowiednio, różne stopnie wrażliwości różnych grup konsumentekich; **oraz**

Poprawka 16
Artykuł 7 ustęp 4 litera a)

a) wymogi dotyczące dodawania określonych witamin lub minerałów do środków spożywczych w celu odtworzenia i/lub odżywczej równoważności zastępczego środka spożywczego;

a) wymogi dotyczące dodawania określonych witamin lub minerałów do środków spożywczych w celu odtworzenia i/lub odżywczej równoważności zastępczego środka spożywczego; **oraz**

Poprawka 17
Artykuł 7 ustęp 4 litera c)

c) profil wartości odżywczych produktu ustalony zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr .../2003 w sprawie informacji o wartościach odżywczych i właściwościach zdrowotnych środków spożywczych.

skreślona

Uzasadnienie

Maksymalne dozwolone poziomy odnosić się powinny do największej ilości, jaką można bezpiecznie spożyć. Poziom taki nie zmienia się w zależności od profilu wartości odżywczych i stąd kształtowanie się profili wartości odżywczych nie powinno być brane pod uwagę przy ustalaniu tego poziomu. To, czy tworzenie profili wartości odżywczych jest pożądane analizuje się w ramach innych projektów aktów prawnych i niniejsze sprawozdanie nie powinno zmierzać do przesądzenia kwestii, która nadal jest przedmiotem rozważań Parlamentu i Rady.

Poprawka 18
Artykuł 7 ustęp 5

5. Dodanie witaminy lub minerału do środka spożywczego w celu wzbogacenia będzie skutkować obecnością tej witaminy lub minerału co najmniej w znaczącej ilości, określonej w załączniku do dyrektywy 90/496/EWG. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2 przyjęte zostaną minimalne ilości, w tym wszelkie niższe

5. Dodanie witaminy lub minerału do środka spożywczego w celu wzbogacenia będzie skutkować obecnością tej witaminy lub minerału co najmniej w znaczącej ilości, określonej w załączniku do dyrektywy 90/496/EWG. **W przypadku napojów za znaczącą ilość należy przyjąć 7,5% wzorcowej dziennej dawki (RDA) w**

ilości, jako odstępstwa od znaczących ilości, o których mowa wyżej, dla konkretnych środków spożywczych lub kategorii środków spożywczych.

pojedynczej porcji, bez względu na to, czy na opakowanie przypada jedna czy więcej porcji. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2 przyjęte zostaną minimalne ilości, w tym wszelkie niższe ilości, jako odstępstwa od znaczących ilości, o których mowa wyżej, dla konkretnych środków spożywczych lub kategorii środków spożywczych.

Uzasadnienie

Ponieważ napoje mają wyższy wzorzec spożycia niż środki spożywcze, proponowany poziom jest bardziej odpowiedni i jest bezpośrednio związany ze spożywaną ilością. Dodatkowo eliminuje on wprowadzanie konsumenta w błąd, jeśli opakowanie zawierające jedną porcję ma inny skład niż produkty w opakowaniach na wiele porcji.

Poprawka 19 Artykuł 8 ustęp 2

2. Etykietowanie, prezentacja i reklama środków spożywczych z dodatkiem witamin i minerałów nie mogą wprowadzać konsumentów w błąd lub ludzi wartością odżywczą, jaką środek spożywczy może posiadać w związku z dodanymi substancjami odżywczymi. ***skreślony***

Uzasadnienie

Poprawka ta kwestionuje potrzebę art. 8 ust. 2 dotyczącego wprowadzających w błąd informacji, gdyż obecne ustawodawstwo UE, a w szczególności dyrektywa 2000/13, zawiera już podobne przepisy zapewniające ochronę konsumentów.

Poprawka 20 Artykuł 8 ustęp 3

3. Na etykietach produktów z dodatkiem witamin i minerałów można zamieścić informację o takim dodatku z zachowaniem warunków wymienionych w rozporządzeniu (WE) nr .../2003 w sprawie informacji o wartościach odżywczych i właściwościach ***skreślony***

zdrowotnych środków spożywczych.

Uzasadnienie

W obecnym stanie rzeczy i w związku z projektem dotyczącym informacji o wartościach odżywczych i właściwościach zdrowotnych, te produkty, do których zostały dodane witaminy lub minerały nie miałyby prawa informować o żadnych właściwościach zdrowotnych z uwagi na to, że wprowadzałoby to konsumenta w błąd, niezależnie od tego, czy dodanie tej witaminy bądź minerału jest korzystne czy też nie.

Poprawka 21 Artykuł 8 ustęp 4

4. Oznaczanie wartości odżywczych środków z dodatkiem witamin i minerałów, objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, jest obligatoryjne.
Sporządzić należy informacje podane w art. 4 ust. 1 grupa 2 wymienionej dyrektywy, a także podać całkowitą zawartość dodanych do środka spożywczego witamin i minerałów.

4. Oznaczanie wartości odżywczych środków z dodatkiem witamin i minerałów, objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia, jest obligatoryjne ***i musi być zgodne z dyrektywą 90/496/EWG*** w sprawie oznaczania wartości odżywczej środków spożywczych.

Uzasadnienie

Dyrektywa w sprawie oznaczania wartości odżywczej środków spożywczych jest właściwym narzędziem do ustalania szczegółowych wymogów w zakresie oznaczania wartości odżywczych. Ponadto dyrektywa ta zostanie wkrótce poddana rewizji i nie jest pewne, czy obecne podejście (Grupa 1 i Grupa 2) zostanie utrzymane. W tym kontekście pozostawienie szczegółowych zasad oznaczania do rozstrzygnięcia w ramach takiej rewizji zapewni więcej pewności prawnej i spójności.

Poprawka 22 Artykuł 8 ustęp 6

6. Przepisy wykonawcze do niniejszego artykułu mogą zostać określone zgodnie z procedurą art. 16 ust. 2.

skreślony

Uzasadnienie

Powyższa poprawka kwestionuje zasadność wymagania przez art. 8 ust. 6 środków wykonawczych, gdyż środki proponowane w tym artykule są już jasne i mogą być stosowane bezpośrednio przez producentów.

Poprawka 23 Artykuł 9 ustęp 2 akapit pierwszy

W przypadku braku przepisów wspólnotowych Państwa Członkowskie mogą, zgodnie z procedurą określoną w art. 14, przyjmować postanowienia o obowiązkowym dodawaniu witamin i minerałów do określonych środków spożywczych, lub kategorii środków spożywczych.

W przypadku braku przepisów wspólnotowych Państwa Członkowskie mogą, **ze względu na bezpieczeństwo publiczne**, zgodnie z procedurą określoną w art. 14, przyjmować postanowienia o obowiązkowym dodawaniu witamin i minerałów do określonych środków spożywczych, lub kategorii środków spożywczych.

Uzasadnienie

Jest to ważne dlatego, aby wskazać, że obowiązkowe dodawanie witamin i minerałów dopuszczalne jest jedynie ze względów bezpieczeństwa. Ważne jest, by uświadomić to wszystkim zainteresowanym stronom.

Poprawka 24 Artykuł 9 ustęp 2 akapit drugi

W ciągu sześciu miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Państwa Członkowskie poinformują Komisję o istniejących odnośnych postanowieniach krajowych.

W ciągu sześciu miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Państwa Członkowskie poinformują Komisję o istniejących odnośnych postanowieniach krajowych. ***Komisja udostępni te informacje zainteresowanym stronom.***

Poprawka 25 Artykuł 10

Art. 10

skreślony

Substancje, których stosowanie podlega ograniczeniom lub które są zabronione

1. Jeśli substancja lub dodatek zawierający inną substancję niż witaminy i minerały zostanie dodany do środków spożywczych lub zastosowany w produkcji środków spożywczych w warunkach powodujących spożycie tej substancji w ilości znacznie przekraczającej rozsądne ilości spożywane w normalnych warunkach przy zrównoważonym i urozmaiconym pożywieniu i jeśli po dokonanej przez Urząd w każdym przypadku ocenie przedłożonych

informacji okaże się, że tego rodzaju stosowanie jest szkodliwe dla zdrowia, zgodnie z procedurą art. 16 ust. 2 substancja i/lub dodatek ją zawierający będzie w danym przypadku:

a) wprowadzony na listę w załączniku III część A i dodawanie tej substancji do środków spożywczych lub jej stosowanie w produkcji tych środków będzie zabronione; lub

(b) wprowadzony na listę w załączniku III część B i dodawanie tej substancji do środków spożywczych lub jej stosowanie w produkcji tych środków będzie dozwolone jedynie pod wymienionymi tam warunkami.

2. Przepisy Wspólnoty, odnoszące się do wyspecyfikowanych środków spożywczych, mogą zawierać ograniczenia lub zakazy stosowania określonych substancji, wykraczające poza ramy niniejszego rozporządzenia. Jeśli brak jest przepisów wspólnotowych, Państwa Członkowskie mogą wprowadzić tego rodzaju zakazy lub ograniczenia zgodnie z procedurą art. 14.

Uzasadnienie

Komisja nie określiła jeszcze, jakie inne substancje lub kategorie substancji byłyby objęte przepisami rozporządzenia. Propozycje rozszerzenia jego zakresu na inne substancje należy rozważyć w sposób jawny i z zachowaniem przejrzystości w toku normalnych procedur legislacyjnych; jest to lepsze niż podejmowanie decyzji za zamkniętymi drzwiami w ramach procedury komitologii. Parlament nie powinien być skłonny, by dać Komisji wolną rękę.

Komitet Naukowy ds. Żywności nie znalazł wystarczających dowodów naukowych, aby sugerować, by stosowanie takich substancji podlegało ograniczeniom lub by były one zabronione. Istnieją ponadto obawy, że Europejski Urząd Bezpieczeństwa Żywności może nie być wyposażony w wystarczające zasoby by radzić sobie ze złożonością i zakresem tych „pewnych innych substancji”.

Dla zapewnienia spójności w tekście nastąpią dalsze poprawki w tej kwestii.

Poprawka 26
Artykuł 11

Art. 11

skreślony

Substancje, które zostaną zweryfikowane przez Wspólnotę

1. Jeśli substancja lub dodatek zawierający inną substancję niż witaminy i minerały zostanie dodany do środków spożywczych lub zastosowany w produkcji środków spożywczych w warunkach powodujących spożycie tej substancji w ilości znacznie przekraczającej rozsądne ilości spożywane w normalnych warunkach przy zrównoważonym i urozmaiconym pożywieniu i jeśli po dokonanej przez Urząd w każdym przypadku ocenie przedłożonych informacji okaże się, że tego rodzaju stosowanie może być szkodliwe dla zdrowia, jednakże nadal występuje tu naukowa niepewność, substancja zostanie wprowadzona na listę w załączniku III część C zgodnie z procedurą art. 16 ust. 2.

2. Producenci środków spożywczych lub inni zainteresowani mogą w każdym momencie przedłożyć w Urzędzie informacje naukowe, wykazujące bezpieczeństwo wymienionej w załączniku III część C substancji przy użyciu jej w środku spożywczym lub kategorii środków spożywczych i wyjaśniające cel tego użycia.

3. W ciągu czterech lat od daty wprowadzenia substancji na listę w załączniku III część C zgodnie z procedurą art. 16 ust. 2 oraz przy uwzględnieniu opinii Urzędu na temat dokumentacji przedłożonej do oceny zgodnie z ust. 2 zostanie podjęta decyzja, czy stosowanie wymienionej w załączniku III część C substancji będzie ogólnie dozwolone, czy też w danym przypadku zostanie ona wpisana na listę w załączniku III części A lub B.

Uzasadnienie

Komisja nie określiła jeszcze, jakie inne substancje lub kategorie substancji byłyby objęte przepisami rozporządzenia. Propozycje rozszerzenia jego zakresu na inne substancje należy rozważyć w sposób jawny i z zachowaniem przejrzystości w toku normalnych procedur legislacyjnych; jest to lepsze niż podejmowanie decyzji za zamkniętymi drzwiami w ramach procedury komitologii. Parlament nie powinien być skłonny dać Komisji wolną rękę.

Komitet Naukowy ds. Żywności nie znalazł wystarczających dowodów naukowych, aby sugerować, by stosowanie takich substancji podlegało ograniczeniom lub by były one zabronione. Istnieją ponadto obawy, że Europejski Urząd Bezpieczeństwa Żywności może nie być wyposażony w wystarczające zasoby by radzić sobie ze złożonością i zakresem tych „pewnych innych substancji”.

Dla zapewnienia spójności w tekście nastąpią dalsze poprawki w tej kwestii.

Poprawka 27
Artykuł 12 ustęp 2 litera f)

f) Informacja o substancjach, o których mowa w załączniku III i przyczyny, dla których zostały w nim uwzględnione. ***skreślona***

Uzasadnienie

Komisja nie określiła jeszcze, jakie inne substancje lub kategorie substancji byłyby objęte przepisami rozporządzenia. Propozycje rozszerzenia jego zakresu na inne substancje należy rozważyć w sposób jawny i z zachowaniem przejrzystości w toku normalnych procedur legislacyjnych; jest to lepsze niż podejmowanie decyzji za zamkniętymi drzwiami w ramach procedury komitologii. Parlament nie powinien być skłonny dać Komisji wolną rękę.

Komitet Naukowy ds. Żywności nie znalazł wystarczających dowodów naukowych, aby sugerować, by stosowanie takich substancji podlegało ograniczeniom lub by były one zabronione. Istnieją ponadto obawy, że Europejski Urząd Bezpieczeństwa Żywności może nie być wyposażony w wystarczające zasoby by radzić sobie ze złożonością i zakresem tych „pewnych innych substancji”.

Dla zapewnienia spójności w tekście nastąpią dalsze poprawki w tej kwestii.

Poprawka 28
Artykuł 12 ustęp 2 litera (f) a (nowy)

fa) Lista substancji, których dodawanie jest obligatoryjne na poziomie krajowym.

Uzasadnienie

Spójność z proponowaną poprawką do art. 4 ust. 1 a (nowy).

Poprawka 29
Artykuł 12 ustęp 2 litera (f) b (nowa)

fb) Lista substancji, których dodawanie jest zabronione na poziomie krajowym.

Uzasadnienie

Spójność z proponowaną poprawką do art. 4 ust. 1 a (nowy).

Poprawka 30 Artykuł 14 ustęp 2

2. Jeśli Państwo Członkowskie uzna za niezbędne przyjęcie nowych przepisów prawnych, zawiadomi ono Komisję i inne Państwa Członkowskie o przewidywanych środkach i poda przyczyny uzasadniające ich wprowadzenie.

2. Jeśli, **ze względów bezpieczeństwa**, Państwo Członkowskie uzna za niezbędne przyjęcie nowych przepisów prawnych, zawiadomi ono Komisję i inne Państwa Członkowskie o przewidywanych środkach i poda **szczegółowe** przyczyny **dotyczące bezpieczeństwa** uzasadniające ich wprowadzenie.

Poprawka 31 Artykuł 17

Celem ułatwienia skutecznego nadzoru nad środkami żywnościowymi z dodatkiem witamin i minerałów, jak również środkami żywnościowymi zawierającymi substancje wymienione w załączniku III część B i C, Państwa Członkowskie mogą nakazać producentowi lub jednostce odpowiedzialnej za wprowadzenie wyrobu do obrotu poinformowanie właściwego organu o wprowadzeniu wyrobu do obrotu z jednoczesnym przekazaniem wzoru użytej etykiety.

Wyłącznie w celu ułatwienia skutecznego nadzoru nad środkami żywnościowymi z dodatkiem witamin i minerałów, Państwa Członkowskie mogą nakazać producentowi lub jednostce odpowiedzialnej za wprowadzenie wyrobu do obrotu na ich terytorium poinformowanie właściwego organu o wprowadzeniu wyrobu do obrotu z jednoczesnym przekazaniem wzoru użytej etykiety. **Informacje uzyskane na podstawie tego przepisu nie będą wykorzystywane w żadnym innym celu.**

Uzasadnienie

Chodzi o uniknięcie nadużywania tego przepisu, a zwłaszcza zezwolenia przed wprowadzeniem na rynek.

Skreślenie to jest powiązane ze skreśleniem rozdziału III we wcześniejszej poprawce.

Poprawka 32 Artykuł 19 ustęp 3

Środki spożywcze wprowadzone do obrotu lub oznakowane przed [pierwszy dzień **szóstego miesiąca** po publikacji], które nie zachowują zgodności z niniejszym rozporządzeniem, mogą być oferowane do

Środki spożywcze wprowadzone do obrotu lub oznakowane przed [pierwszy dzień **osiemnastego miesiąca** po publikacji], które nie zachowują zgodności z niniejszym rozporządzeniem, mogą być

sprzedaży do [ostatni dzień *siedemnastego* miesiąca po publikacji].

oferowane do sprzedaży do [ostatni dzień *dwudziestego dziewiątego* miesiąca po publikacji], *lub do końca przydatności do spożycia środka spożywczego, w zależności od tego, który termin jest późniejszy.*

Uzasadnienie

Powyższa poprawka służy wspieraniu harmonizacji, ograniczając przy tym obciążenie przedsiębiorstw, a zwłaszcza MŚP. Daje ona zainteresowanym podmiotom czas na opracowanie i sfinalizowanie wszystkich niezbędnych wymagań i zapewnienie maksymalnego bezpieczeństwa produktów oferowanych do sprzedaży w UE.

Poprawka 33

Załącznik II Substancje mineralne (nowa pozycja)

siarczan wapnia

Poprawka 34

Załącznik III

ZAŁĄCZNIK III

skreślony

Substancje i których stosowanie w środkach spożywczych jest zabronione lub podlega pewnym warunkom

Część A - Substancje zabronione

Część B – Substancje, których stosowanie podlega ograniczeniom

Część C - Substancje, które zostaną zweryfikowane przez Wspólnotę

Uzasadnienie

Sprecyzowanie towarzyszące skreśleniu rozdziału III.

PROCEDURA

Tytuł	Projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wzbogacania środków spożywczych o witaminy i minerały oraz o pewne inne substancje				
Odsyłacze	COM(2003)0671 – C5-0538/2003 – 2003/0262(COD)				
Komisja przedmiotowo właściwa	ENVI				
Komisja wyznaczona do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	IMCO 16.9.2004				
Ścisła współpraca	nie				
Sprawozdawca komisji opiniodawczej Data powołania	Alexander Stubb 31.8.2004				
Rozpatrzenie w komisji	28.9.2004	17.1.2005	2.2.2005	16.3.2005	18- 19.4.20 05
Data zatwierdzenia poprawek	19.4.2005				
Wynik głosowania końcowego	za: 32 przeciw: 3 wstrzymujących się: 0				
Posłowie obecni podczas końcowego głosowania	Mia De Vits, Bert Doorn, Janelly Fourtou, Evelyne Gebhardt, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Christopher Heaton-Harris, Anna Hedh, Edit Herczog, Anneli Jäätteenmäki, Pierre Jonckheer, Alexander Lambsdorff, Kurt Lechner, Lasse Lehtinen, Arlene McCarthy, Toine Manders, Manuel Medina Ortega, Bill Newton Dunn, Béatrice Patrie, Zita Pleštinská, Heide Rühle, Leopold Józef Rutowicz, Andreas Schwab, Eva-Britt Svensson, József Szájer, Marianne Thyssen, Jacques Toubon, Barbara Weiler, Joachim Wuermeling				
Zastępcy obecni podczas końcowego głosowania	Charlotte Cederschiöld, Simon Coveney, Benoît Hamon, Joel Hasse Ferreira, Joseph Muscat, Alexander Stubb, Stefano Zappalà				
Zastępcy (art. 178 ust. 2) obecni podczas końcowego głosowania					

PROCEDURA

Tytuł	Projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wzbogacania środków spożywczych o witaminy i minerały oraz o pewne inne substancje		
Dokumenty referencyjne	COM(2003)0671 – C5-0538/2003 – 2003/0262(COD)		
Podstawa prawna	Art. 251 ust. 2 i art. 95 WE		
Podstawa przepisowa	Art. 51		
Data konsultacji z PE	16.9.2004		
Komisja przedmiotowo właściwa Data ogłoszenia na posiedzeniu	ENVI 16.9.2004		
Komisj(e) wyznaczona(e) do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	IMCO 16.9.2004		
Opinia niewydana Data wydania decyzji	ITRE 18.10.2004		
Ścisła współpraca Data ogłoszenia na posiedzeniu	Nie		
Sprawozdawca(y) Data powołania	Karin Scheele 27.9.2004		
Sprawozdawca(y) zastąpiony/zastąpieni			
Procedura uproszczona Data wydania decyzji			
Zakwestionowanie podstawy prawnej Data wydania opinii JURI	ENVI 16.2.2005	JURI 31.3.2005	
Modyfikacja dotacji finansowej Data wydania opinii BUDG			
Konsultacja z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym Data podjęcia decyzji na posiedzeniu			
Konsultacja z Komitetem Regionów Data podjęcia decyzji na posiedzeniu			
Rozpatrzenie w Komisji	2.2.2005	25.4.2005	26.04.2005
Data zatwierdzenia	26.04.2005		
Wynik głosowania końcowego	za:	49	
	przeciw:	5	
	wstrzymujących się:	0	
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Georgs Andrejevs, Liam Aylward, Irena Belohorská, Johannes Blokland, John Bowis, Frederika Brepoels, Hiltrud Breyer, Dorette Corbey, Chris Davies, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Anne Ferreira, Françoise Grossetête, Satu Hassi, Gyula Hegyi, Mary Honeyball, Marie Anne Isler Béguin, Caroline Jackson, Dan Jørgensen, Christa Kläß, Eija-Riitta Korhola, Holger Krahmer, Aldis Kušķis, Marie-Noëlle Lienemann, Peter Liese, Jules Maaten, Linda McAvan, Riitta Myller, Miroslav Ouzký, Dimitrios Papadimoulis, Frédérique Ries, Dagmar Roth-Behrendt, Guido Sacconi, Karin Scheele, Carl Schlyter, Richard Seeber, Kathy Sinnott, Jonas Sjöstedt, María Sornosa Martínez, Antonios Trakatellis, Thomas Ulmer, Anja Weisgerber, Åsa Westlund, Anders Wijkman		

Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	María del Pilar Ayuso González, Danutė Budreikaitė, Christofer Fjellner, Milan Gaľa, Genowefa Grabowska, Vasco Graça Moura, Miroslav Mikolášik, Pál Schmitt, Renate Sommer, Bart Staes, Phillip Whitehead	
Zastępcy (art. 178 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego		
Data złożenia – A6	28.4.2005	A6-0214/2005
Uwagi	...	